

ОБЛІК ІНОЗЕМНИХ ІНВЕСТИЦІЙ ЯК ФАКТОРА ЕКОНОМІЧНОГО ЗРОСТАННЯ

Фурса В.П., старший викладач
Черкаська філія Європейського університету

В данной статье определено влияние инвестиционного климата на процессы привлечения иностранного капитала; акцентируется внимание на нормативно-законодательное обеспечение процессов прямого иностранного инвестирования от регистрации к правилам бухгалтерского учета.

In this article influence of investment climate is certain on the processes of bringing in of foreign capital; attention on the normatively-legislative providing of processes of the direct foreign investing is accented from registration to the rules of record-keeping.

Позитивна динаміка розвитку вітчизняної економіки останніх років набула трактування безінвестиційного економічного зростання. Надання йому стійкого характеру актуалізує проблему інвестиційного забезпечення зростання та подальшого інноваційного розвитку вітчизняної економіки, в тому числі за рахунок іноземного капіталу. Це актуальна проблема для країн будь-якого рівня розвитку, але особливої вагомості вона набуває для України, яка має великий дефіцит інвестиційних ресурсів на сучасному етапі свого розвитку. Так, Уряд України постійно наголошує на необхідності залучення іноземних інвестицій і створення всіх необхідних умов для руху вперед іноземного бізнесу в Україні.

Іноземні інвестиції – цінності, що вкладаються іноземними інвесторами в об'єкти інвестиційної діяльності відповідно до законодавства України з метою отримання прибутку або досягнення соціального ефекту.

Підприємство з іноземними інвестиціями – підприємство (організація) будь-якої організаційно-правової форми, створене відповідно до законодавства України, іноземна інвестиція в статутному фонді якого, за його наявності, становить не менше 10 %.

Підприємство набирає статусу підприємства з іноземними інвестиціями з дня зарахування іноземної інвестиції на його баланс.

Іноземні інвестиції можуть здійснюватися у вигляді:

- іноземної валюти, що визнається конвертованою Національним банком України;
- валюти України – при реінвестиціях в об'єкт первинного інвестування чи в будь-які інші об'єкти інвестування відповідно до законодавства України за умови сплати податку на прибуток (доходи);
- будь-якого рухомого і нерухомого майна та пов'язаних з ним майнових прав;
- акцій, облігацій, інших цінних паперів, а також корпоративних прав (прав власності на частку (пай) у статутному фонді юридичної особи, створеної відповідно до законодавства України або законодавства інших країн), виражених у конвертованій валюті;
- грошових вимог та права на вимоги виконання договірних зобов'язань, які гарантовані першокласними банками і мають вартість у конвертованій валюті, підтверджену згідно з законами (процедурами) країни інвестора або міжнародними торговельними звичаями;
- будь-яких прав інтелектуальної власності, вартість яких у конвертованій валюті підтверджена згідно з законами (процедурами) країни інвестора або міжнародними торговельними звичаями, а також підтверджена експертною оцінкою в Україні, включаючи легалізовані на території України авторські права, права на винаходи, корисні моделі, промислові зразки, знаки для товарів і послуг, ноу-хау тощо;
- прав на здійснення господарської діяльності, включаючи права на користування надрами та використання природних ресурсів, наданих відповідно до законодавства або договорів, вартість яких у конвертованій валюті підтверджена згідно з законами (процедурами) країни інвестора або міжнародними торговельними звичаями;
- інших цінностей відповідно до законодавства України.

Виділення з загального комплексу проблем інвестиційного забезпечення економічного зростання та розвитку іноземного інвестування в Україні викликано тією обставиною, що у процесі реформування української економіки була здійснена лібералізація зовнішньоекономічної діяльності. У нинішній час більше половини ВВП України адресується зовнішньому ринку, що свідчить про те, що вагова частина національного промислового капіталу здійснює заключну стадію свого кругообігу, тобто перетворення з форми товарного капіталу в грошовий – на світовому ринку. Водночас це означає, що на внутрішньому вітчизняному ринку здійснюється заключна стадія кругообігу промислового капіталу

зарубіжних країн. Отже, можна констатувати високий ступінь включення національної економіки у світове господарство. Здійснено це, як свідчить аналіз структури товарного експорту, головним чином за рахунок експорту сировини та первинних продуктів її переробки: чорних і кольорових металів, руди, хімічних продуктів, сільськогосподарської продукції. А це означає істотну зміну не просто галузевої структури вітчизняної економіки, зростання частки видобувних галузей, але й макроекономічної структури – зростання виробництва проміжного продукту та відтворювальної структури – зростання частки і підрозділу суспільного виробництва, у структурі якого відбулася значна перебудова в бік збільшення частки виробництва предметів праці та зниження частки виробництва знарядь праці. Такі зміни загострюють проблему натурально-речового забезпечення продукцією вітчизняного машинобудування навіть амортизаційного фонду, тим більше – нагромаджень прибутку, спрямованих на цілі зростання основного капіталу. Однією з форм розв'язання даної суперечності між натурально-речовою структурою вітчизняного виробництва та функціональним призначенням вартісних частин сукупного суспільного продукту може бути залучення іноземного капіталу в українську економіку, зокрема прямих іноземних інвестицій.

Взаємодія з іноземним капіталом притаманна країнам як економічно розвинутим, так і країнам, що розвиваються. У цьому відношенні процеси, що відбуваються в інвестиційній сфері в Україні, розглядаються як іманентна частина загальносвітового економічного процесу. Орієнтація на зовнішню торгівлю не приводить до позитивних структурних змін, що вимагає змістити акценти економічної політики в бік виробничо-інвестиційного співробітництва.

Економіка кожної країни потребує постійного залучення інвестиційних ресурсів, їх іноземна складова залежить від збігу умов виробництва у країні-реципієнті з внутрішніми умовами кругообігу капіталу у великих корпораціях. Все це означає, що міграція капіталів регулюється об'єктивними обставинами, тобто економічними законами. Тому процес міграції капіталів може бути прогнозованим та врахованим при формуванні стратегії взаємовідносин країни-реципієнта з іноземним капіталом.

В Україні довгострокові економічні пріоритети ще недостатньо обґрунтовані. Вони практично виключені з реалій господарчої практики та регулювання взаємодій національної економіки зі світовим господарством. За таких умов визначення об'єктивної ролі іноземних інвестицій в економічному зростанні України є необхідним моментом розуміння реального обсягу інвестиційних ресурсів і, відповідно, можливостей економічного зростання.

Якщо вірити Держкомстату, чистий приріст прямих іноземних інвестицій у 2007 році більш ніж наполовину перевищив цей показник 2006 року. При цьому в українську економіку іноземні інвестори вкладають значно більше, ніж українські бізнесмени інвестують за межі України. Втім, попри такі позитивні результати, економіка нашої країни як і раніше гостро потребує іноземних інвестицій.

Іноземні інвестиції в Україну можуть здійснюватися в будь-якому вигляді й формі, що не заборонені законодавством України. Іноземні інвестиції можуть здійснюватися у таких формах:

- часткової участі у підприємствах, що створюються спільно з українськими юридичними і фізичними особами, або придбання частки діючих підприємств;
- створення підприємств, що повністю належать іноземним інвесторам, філій та інших відокремлених підрозділів іноземних юридичних осіб або придбання у власність діючих підприємств повністю;
- придбання не забороненого законами України нерухомого чи рухомого майна, включаючи будинки, квартири, приміщення, обладнання, транспортні засоби та інші об'єкти власності, шляхом прямого одержання майна та майнових комплексів або у вигляді акцій, облігацій та інших цінних паперів;
- придбання самостійно або за участю українських юридичних або фізичних осіб прав на користування землею та використання природних ресурсів на території України;
- придбання інших майнових прав.

Здійснення таких форм іноземних інвестицій передбачає правильне застосування положень і норм низки нормативно-правових актів, що регулюють такі форми інвестиційної діяльності, зокрема, у сфері валютного регулювання, бухгалтерського й податкового обліку.

Порядок державної реєстрації іноземних інвестицій встановлює Положення № 928 [1, 2].

Державна реєстрація іноземних інвестицій здійснюється Радою Міністрів Автономної Республіки Крим, обласними, Київською та Севастопольською міськими державними адміністраціями (далі – органи державної реєстрації) протягом трьох робочих днів після їх фактичного внесення.

Для державної реєстрації іноземних інвестицій іноземний інвестор або уповноважена ним в установленому порядку особа (далі – заявник) подає органу державної реєстрації такі документи:

- інформаційне повідомлення про внесення іноземної інвестиції у трьох примірниках, заповнене за формою і в порядку згідно з додатками № 1 і 2 до Положення [1, 4] з відміткою державної податкової інспекції за місцем здійснення інвестиції про її фактичне внесення;

- документи, що підтверджують форму здійснення іноземної інвестиції (установчі документи, договори (контракти) про виробничу кооперацію, спільне виробництво та інші види спільної інвестиційної діяльності, концесійні договори тощо);
- документи, що підтверджують вартість іноземної інвестиції (відповідно до вимог, визначених статтею 2 Закону України "Про режим іноземного інвестування") [6, 4];
- документ, що свідчить про внесення заявником плати за реєстрацію.

Орган державної реєстрації фіксує дату надходження документів у журналі обліку державної реєстрації внесених іноземних інвестицій протягом трьох робочих днів, починаючи з цієї дати, розглядає подані документи і приймає рішення про реєстрацію іноземної інвестиції або про відмову в ній.

Форма ведення журналу обліку державної реєстрації внесених іноземних інвестицій встановлюється Мінекономіки.

Державна реєстрація іноземної інвестиції здійснюється шляхом присвоєння інформаційному повідомленню про внесення іноземної інвестиції реєстраційного номера, який на усіх трьох примірниках засвідчується підписом посадової особи та скріплюється печаткою органу державної реєстрації.

Перший примірник інформаційного повідомлення повертається заявникові як підтвердження факту державної реєстрації іноземної інвестиції, другий – надсилається поштовим відправленням Мініфіну в день здійснення реєстрації іноземної інвестиції, третій – залишається в органі, що здійснив її реєстрацію.

Відмова в державній реєстрації іноземних інвестицій можлива лише у разі, коли здійснення цієї інвестиції суперечить законодавству України або подані документи не відповідають вимогам Положення № 928 [1, 4]. Відмова з мотивів недоцільності здійснення іноземної інвестиції не допускається.

Відмова у державній реєстрації повинна бути оформлена письмово із зазначенням мотивів і може бути оскаржена у судовому порядку.

Особливу увагу слід звертати на оцінку прямої іноземної інвестиції, така оцінка здійснюється в іноземній конвертованій валюті, яка визнається вільно конвертованою, широко використовується для платежів за міжнародними операціями, продається на головних валютних ринках світу і дозволяється для здійснення інвестицій в Україну (1-ша група Класифікатора іноземних валют та банківських металів) [2, 1].

Перерахунок сум в іноземній валюті у гривні проводять за курсом, установленим НБУ, за домовленістю сторін в установчих документах слід зазначити:

- суму (вартість) внеску в іноземній валюті з одночасним її перерахунком у гривні за курсом, встановленим Нацбанком України, на дату підписання цих установчих документів;
- або суму (вартість) внеску тільки у гривнях.

У цьому випадку з метою державної реєстрації підприємства будуть чітко визначені частки учасників, обчислені, виходячи з суми (вартості) всіх внесків, зведених до одного знаменника.

Водночас на дату фактичного внесення іноземної інвестиції для реєстрації самої іноземної інвестиції також слід провести перерахунок.

Іноземні інвестори, які здійснюють прямі інвестиції в Україну шляхом внесення коштів до статутного капіталу об'єкта інвестування, повинні відкрити поточний рахунок для формування статутного капіталу.

Під час відкриття поточного рахунка для формування статутного фонду (статутного або складеного капіталу, пайового або неподільного фонду) суб'єкта господарювання – юридичної особи – подаються:

- заява про відкриття поточного рахунка, підписана уповноваженою засновниками (учасниками) особою;
- один примірник оригіналу установчого документа або його копія, засвідчена нотаріально. У разі відкриття рахунка для формування статутного фонду (статутного капіталу) акціонерного товариства замість установчого документа подається договір про створення акціонерного товариства або його копія, засвідчена нотаріально;
- рішення засновників (учасників) про визначення особи, якій надається право розпорядчого підпису під час проведення грошових операцій за цим рахунком, яке оформляється у формі довіреності, засвідченої нотаріально (якщо хоча б одним із засновників (учасників) є фізичною особою). Замість оригіналу довіреності до банку може бути подана її копія, засвідчена нотаріально;
- картка із зразками підписів і відбитка печатки, у якій наводиться зразок підпису особи, якій засновниками (учасниками) надано право розпорядчого підпису. Картка приймається без відбитка печатки та засвідчується підписом уповноваженого працівника банку.

На цей рахунок зараховуються кошти засновників (учасників) для формування статутного фонду (статутного або складеного капіталу, пайового або неподільного фонду) суб'єкта господарювання –

юридичної особи – до його державної реєстрації як юридичної особи. Цей рахунок починає функціонувати як поточний тільки після одержання банком документів, передбачених Інструкцією про порядок відкриття, використання і закриття рахунків у національній та іноземних валютах [3, 4].

У разі відмови в державній реєстрації суб'єкта господарювання – юридичної особи – або в інших випадках, передбачених законодавством України, на підставі листа із зазначенням причини закриття рахунка, підписаного уповноваженою засновниками (учасниками) особою, кошти повертаються засновникам (учасникам), а рахунок закривається. При внесенні іноземними інвесторами коштів у вигляді валюти слід враховувати всі головні правила "інвалютного" бухгалтерського обліку:

- у разі відображення в балансі заборгованості щодо внесків до статутного капіталу заборгованість іноземних інвесторів в іноземній валюті треба перерахувати в гривні із застосуванням валютного курсу (курсу валюти звітності до іноземної валюти, встановленого НБУ) (**ПБО-21**) [4, п. 5]. Таку заборгованість вважають **монетарною статтею** балансу, яку на дату балансу слід відображати з використанням валютного курсу (**ПБО-21**) [4, п. 7]. Тому за такою заборгованістю на кожен дату балансу проводять перерахунок іноземної валюти в гривні і визначають бухгалтерські курсові різниці (**ПБО-21**) [4, п. 8];
- погашення заборгованості інвесторів (тобто фактичне внесення іноземної інвестиції) також вимагає перерахунку в гривні суми в іноземній валюті із застосуванням валютного курсу на дату зарахування такої валюти на банківський рахунок. На дату погашення заборгованості визначають курсові різниці;
- курсові різниці від перерахунку монетарних статей про фінансову діяльність відображають у складі інших доходів (витрат) (**ПБО-21**) [4, п. 8]. Ці різниці відображають або на субрахунку **744 "Дохід від неопераційної курсової різниці"** або на субрахунку **974 "Втрати від неопераційних курсових різниць"**.

Бухгалтерський облік отримання іноземної інвестиції у вигляді валюти продемонструємо на прикладі.

Приклад 1. У лютому 2008 року було підписано установчий договір про створення товариства з обмеженою відповідальністю з іноземними інвестиціями, статутний капітал 20 000 000 грн.

Іноземний інвестор (юридична особа) здійснює внесок до статутного капіталу у вигляді іноземної валюти в сумі 1 500 000 дол. США.

Інвестиція була внесена, при цьому 1 000 000 дол. США було перераховано в лютому того ж року, а 500 000 дол. США – в липні того ж року.

Підприємство зареєстрували у березні.

Бухгалтерський облік операції іноземного інвестування у вигляді внесення коштів в іноземній валюті наведено в табл. 1.

Таблиця 1

Облік операцій іноземного інвестування у вигляді валюти

№ з/п	Зміст господарської операції	Дт	Кт	Сума, дол. США / грн
1	2	3	4	5
1.	Відображено суму заборгованості іноземного інвестора у розмірі номінальної вартості частки в статутному капіталі. Курс НБУ на дату підписання установчих документів 5,04 грн за 1 дол. США (1 500 000 дол. США x 5,04 грн)	46	40	<u>\$1 500 000</u> 7 560 000
2.	Відображено фактичне зарахування іноземної валюти, внесеної до реєстрації підприємства, в рахунок погашення частини заборгованості іноземного інвестора щодо внеску до статутного капіталу. Курс НБУ на дату фактичного зарахування іноземної інвестиції – 5,05 грн за 1 дол. США (1 000 000 дол. США x 5,05 грн)	312	46	<u>\$1 000 000</u> 5 050 000
3.	Відображено позитивну курсову різницю щодо погашеної частини заборгованості іноземного інвестора на дату фактичного зарахування іноземної інвестиції (1 000 000 дол. США x (5,05 грн – 5,04 грн))	46	744	10 000
4.	Відображено від'ємну курсову різницю щодо непогашеної частини заборгованості іноземного інвестора на дату балансу 31 березня 2008 року. Курс НБУ – 5,02 грн за 1 дол. США (500 000 дол. США x (5,04 грн – 5,02 грн))	974	46	10 000

Продовження табл. 1

1	2	3	4	5
5.	Відображено від'ємну курсову різницю щодо непогашеної частини заборгованості іноземного інвестора на дату балансу 30 червня 2008 року. Курс НБУ – 5,01 грн за 1 дол. США (500 000 дол. США x (5,02 грн – 5,01 грн))	974	46	5 000
6.	Відображено фактичне отримання внеску іноземного інвестора в іноземній валюті (погашено решту заборгованості). Курс НБУ – 4,85 грн за 1 дол. США	312	46	<u>\$500 000</u> 2 425 000
7.	Відображено від'ємну курсову різницю, що утворилася при погашенні частини заборгованості іноземного інвестора щодо внеску до статутного капіталу підприємства з Іноземними інвестиціями (500 000 дол. США x (5,01 грн – 4,85 грн))	974	46	80 000
8.	Списано витрати (втрати) від неопераційної курсової різниці на фінансовий результат	792	974	95 000
9.	Списано доходи від неопераційної курсової різниці на фінансовий результат	744	792	10 000

Крім перерахування коштів іноземні інвестори можуть здійснювати інвестиції в Україну у вигляді майна, відмінного від коштів. Це будь-яке рухоме чи нерухоме майно і пов'язані з ним майнові права.

Коли йдеться про майно, виникає запитання про те, як його можна перевезти через кордон, відповідь слід шукати в Митному кодексі.

Згідно з Митним кодексом митний контроль і митне оформлення здійснюють лише у разі переміщення через митний кордон України товарів [5, 4].

Пільга зі сплати **ввізного мита** на майно, яке ввозять на територію України як внесок іноземного інвестора до статутного капіталу підприємства з іноземними інвестиціями, передбачена **Законом № 93** [6, ст. 18]. Таке майно (крім товарів, призначених для наступної реалізації або власного споживання) **звільняється від обкладення ввізним митом**. При цьому підприємство, яке одержує внесок, має відповідати основній ознаці підприємства з іноземними інвестиціями – частка іноземних інвесторів у його статутному капіталі (за його наявності) не може бути меншою за 10 %.

Пропуск майна, яке вносять до статутного капіталу підприємства з іноземними інвестиціями, на територію України митні органи здійснюють на підставі виданого імпортером простого **векселя** на суму мита з відстроченням платежу на строк не більше 30 календарних днів з дня оформлення ввізної ВМД. Вексель погашають і ввізне мито не сплачують, якщо в період, на який надають відстрочення платежу, ввезене майно зараховують на баланс підприємства – об'єкта інвестування – і податкова інспекція за його місцезнаходженням робить відмітку про це на примірнику векселя. Якщо ж протягом **трьох років** з моменту зарахування "майнової" іноземної інвестиції на баланс підприємства з іноземними інвестиціями це майно відчужують, у тому числі у зв'язку з припиненням діяльності такого підприємства (крім вивезення іноземної інвестиції за кордон), потрібно сплатити ввізне мито. Його розраховують виходячи з митної вартості цього майна, перерахованої у гривні за офіційним курсом, встановленим НБУ на день здійснення такого відчуження.

Відповідно до **Закону № 93 КМУ** [6, ст. 18] діє порядок видачі, обліку і погашення векселів (нині діє **Порядок № 937**). ДПАУ, зі свого боку, зобов'язана встановити порядок підтвердження податковими органами відомостей про фактичне внесення іноземних інвестицій і векселів, виданих при ввезенні таких інвестицій (сьогодні це **Порядок № 238**). Для того, аби скористатися вказаною пільгою, обов'язково потрібно пройти державну **реєстрацію іноземної інвестиції** згідно з **Положенням № 928**.

У **Порядку № 937** містяться деякі уточнення щодо процедури видачі, обліку і погашення векселів. Так, відповідно до **Порядку** [7, п. 11], якщо вексель не погашено протягом 30 календарних днів з дня оформлення ввізної митної декларації, векселедавець зобов'язаний внести плату за векселем протягом п'яти календарних днів.

У бухгалтерському обліку отримання іноземної інвестиції у вигляді майна, яке перетинає митний кордон України, ніяких «інвалютних!» особливостей немає. Заборгованість іноземного інвестора щодо внеску до статутного капіталу вважають немонетарною статтею балансу, тому курсові різниці (незалежно від того, в якій валюті виражено оцінку внесеного майна) не розраховують.

Приклад обліку іноземної інвестиції, отриманої у вигляді майна з відображенням на рахунках бухгалтерського обліку, наведемо в прикладі.

Приклад 2. У січні 2008 року було підписано установчий договір про створення підприємства з іноземними інвестиціями, одним із засновників якого, разом з юридичними і фізичними особами — резидентами України, став іноземний інвестор. Частка іноземного інвестора в статутному капіталі дорівнювала 50 %, що в грошовому еквіваленті становило суму 1 400 000 дол. США. Було погоджено, що іноземний інвестор здійснює внесок до статутного капіталу підприємства шляхом перерахування іноземної валюти в сумі 800 000 дол. США і передачі обладнання вартістю 600 000 дол. США. Валюту було перераховано в березні до реєстрації підприємства, а обладнання – ввезено до України в липні того ж року.

Облік операцій з отримання іноземних інвестицій у вигляді валюти і майна подано в табл. 2.

Таблиця 2

Облік операцій іноземного інвестування у вигляді коштів і майна

№ з/п	Зміст господарської операції	Дт	Кт	Сума, дол. США / грн.
1	Відображено суму заборгованості іноземного інвестора у розмірі номінальної вартості частки в статутному капіталі підприємства з іноземними інвестиціями. Курс НБУ на дату підписання установчих документів – 5,04 грн за 1 дол. США (1 400 000 x 5,04 грн)	46	40	\$1 400 000 7 056 000
2	Погашено частину заборгованості іноземного інвестора при зарахуванні валюти. Курс НБУ на дату зарахування валюти – 5,04 грн. за 1 дол. США (800 000 дол. США x 5,04 грн)	312	46	\$800 000 4 032 000
3	Сплачено митні збори під час перетину обладнанням кордону. Курс НБУ на дату оформлення ВМД – 5,05 грн за 1 дол. США (умовно) (600 000 дол. США x 5,05 грн x 0,2 %)	377	311	6 060
4	Сплачено на митниці ПДВ (600 000 дол. США x 5,05 грн x 20 %)	377	311	606 000
5	Видано вексель на суму ввізного мита (умовно) (600 000 дол. США x 5,05 грн x 15 %)	377	622	454 500*
* Відповідно до ст. 18 Закону № 93 на митниці не сплачують ввізне мито, а видають вексель.				
6	Відображено у складі первісної вартості обладнання суму митних зборів	1041	377	6 060
7	Відображено суму податкового кредиту з ПДВ	641	377	606 000
8	Відображено вартість транспортних послуг з доставки обладнання на підприємство	1041	685	500
9	Відображено податковий кредит з ПДВ	641		100
10	Оплачено транспортні послуги	685	311	600
11	Погашено решту заборгованості іноземного інвестора щодо внеску до статутного капіталу. Курс НБУ на дату фактичного зарахування іноземної інвестиції на баланс – 4,85 грн за 1 дол. США (600 000 дол. США x 5,04 грн)	1041	46	3 024 000*
*Хоча курс НБУ на дату зарахування об'єкта основних засобів змінився, об'єкт зараховують на баланс за вартістю, визначеною на дату підписання установчих документів, оскільки стаття балансу – немонетарна.				
12	Відображено витрати на монтаж обладнання	1041	631	20 000
13	Відображено податковий кредит з ПДВ	641	631	4 000
14	Оплачено послуги на монтаж обладнання	631	311	24 000
15	Погашено вексель	622	377	454 500
16	Відображено введення обладнання в експлуатацію	1042	1041	3 050 560

Дослідження обсягів, форми, структури й обліку залучення іноземних інвестицій та ефективності їх використання дозволяє зробити висновок.

Стратегія залучення та використання іноземного капіталу може включати заходи в наступних напрямках: досягнення політичної та економічної стабільності; обмеження втечі капіталу; стимулювання інвестування в межах СНД, що буде сприяти економічній взаємодії з країнами далекого та близького зарубіжжя; обмеження та доцільне використання портфельних інвестицій і стимулювання прямих; більш тісна інтеграція в рамках певних регіональних та фінансових угруповань; розвиток інфра-

структури. Для збільшення обсягів прямих іноземних інвестицій (ПІІ) можна використовувати поетапний план: напрямки ПІІ-стратегії, ПІІ-розвідування, цілі для прямих іноземних інвестицій, реалізація ПІІ-політики, контроль прямих іноземних інвестицій. На основі ґрунтового аналізу необхідно забезпечити створення та підтримку міцних комплексів підприємств, які будуть об'єктами потенційної взаємодії з іноземним капіталом.

ЛІТЕРАТУРА

1. Положення № 928 про порядок державної реєстрації іноземних інвестицій, затверджене постановою КМУ від 07.08.1996 р.
2. Класифікатор іноземних валют та банківських металів, затверджений постановою Правління НБУ від 4 лютого 1998 року № 34 (у редакції постанови Правління НБУ від 2 жовтня 2002 року № 378).
3. Інструкція про порядок відкриття, використання і закриття рахунків у національній та іноземних валютах, затверджена постановою Правління НБУ від 12 листопада 2003 року № 492.
4. Положення (стандарт) бухгалтерського обліку 21 "Вплив змін валютних курсів", затверджене Наказом Міністерства фінансів України від 10 серпня 2000 р. № 193.
5. Митний кодекс України від 11.07.2002 р. № 92- IV.
6. Закон України від 19.03.1996 р. № 93/96-ВР "Про режим іноземного інвестування".
7. Порядок видачі, обліку і погашення векселів, виданих під час ввезення в Україну майна як внеску іноземного інвестора до статутного фонду підприємства з іноземними інвестиціями, а також за договорами (контрактами) про спільну інвестиційну діяльність, та сплати ввізного мита у разі відчуження цього майна (Затверджено постановою Кабінету Міністрів України від 7 серпня 1996 року № 937).